



תת"ע (עכו) 10059-10-23 - אליאס סעדה נ' מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 10059-10-23 מדינת ישראל נ' סעדה
תיק חיצוני: 14124621120

מספר בקשה: 1

לפני כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

המבקש המבוקש
נגד

המשיבה מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ").

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש ניתן ביום 21.04.2024 (להלן: "פסק הדין");

הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 18.07.2024.

טענות הצדדים

המבקש ביקש כי בית המשפט יורה על ביטול הרשעתו וטען כי כלל לא קיבל זימון למועד הדיון הקבוע, עוד הוסיף כי לא ברור למי מבני משפחתו נמסר הזימון לדיון.

המשיבה לא הגישה תגובה לבקשה.

דיון ומסקנות

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח)

עמוד 1

לחסד"פ. סעיף 130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) (2003) 793(להלן: "**עניין איטליא**"); רע"פ 1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 31.12.2007) וכן רע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (ניתן ביום 6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

לאחר שענייני בנימוקי הבקשה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות.

המבקש טען כי מעולם לא קיבל זימון לדיון, יחד עם זאת, עיון בתיק בית המשפט מעלה כי זימון לשיבה ביום 21.04.2024 חזר בציון "**בהעדר הנמען נמסר לידי מי שגר עימו בבית**". אמנם המבקש טען כי לא ברור למי מבני משפחתו נמסר הזימון, אולם המבקש לא עשה דבר כדי לברר מול רשות הדואר אודות נסיבות המסירה, לפיכך, המדובר בטענה אשר נטענה בעלמא ולא ניתן לייחס לה משקל כלשהו.

לאור האמור, משקיימת בתיק הזמנה כדיון, הרי שלא ניתן לקבוע כי הייתה סיבה מוצדקת אשר מנעה מהמבקש להתייצב לדיון אשר נקבע בעניינו.

בעניין זה אפנה לעפ"ת 25991-10-22 איזגיאייב נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 15.12.2022) שם נקבע כי "**אם נקבל באופן אוטומטי כל טענה בעלמא כי "לא קיבלתי את הזימון" או כי "אם הייתי מקבל את הזימון הייתי מתייצב לדיון"**, מבלי לתמוך טענה מעין זו בראיות או בהסברים מניחים את הדעת, נימצא חוטאים לרציונל שמאחורי הסעיף האמור, על כל המשתמע מכך.

באשר לעילת עיוות הדין, הרי שגם עילה זו אינה מתקיימת בעניינו.

המבקש לא פירט את הגנתו, ומבקשתו כלל לא ברור אם הוא כופר בביצוע העבירה. למותר לציין כי ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (ניתן ביום 25.03.2018) נקבע זה מכבר כי בעל דין הטוען לקיומה של עילת עיוות דין, נדרש לבסס את טענתו ולפרט טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. בעניינו, המבקש כלל לא העלה טענה של עיוות דין.

לאור כל האמור, הבקשה נדחית.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ח אב תשפ"ד, 01 ספטמבר 2024,
בהעדר הצדדים.